

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

زمان چاپ: ۱۴۰۰/۰۴/۱۵

شماره مجوز مجله: ۸۰۴۰۰

بررسی رابطه بین مهارت‌های ارتباط بین فردی بر افزایش سازگاری دانش آموزان

طلی خاتون حسین بر^۱، علی رضا سالاری^۲، منصور رئیسی^۳، حمیرا ریگی^۴، رابعه ریگی^۵، رابعه باران زهی^۶

^۱کارشناس رشته آموزش ابتدایی، دبستان الزهراء، فرهنگی آموزش و پرورش منطقه جالق، گلشن، ایران
^۲کارشناس رشته آموزش ابتدایی، دبستان راشدین، فرهنگی آموزش و پرورش منطقه جالق، گلشن، ایران
^۳کارشناس رشته آموزش زبان و ادبیات فارسی، دبستان رازی، فرهنگی آموزش و پرورش منطقه جالق، گلشن، ایران
^۴دانشجوی کارشناسی رشته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان، پردیس رسالت زاهدان، زاهدان، ایران
^۵دانشجوی کارشناسی رشته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان، پردیس رسالت زاهدان، زاهدان، ایران
^۶دانشجوی کارشناسی رشته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان، پردیس رسالت زاهدان، زاهدان، ایران

hosenborben@gmail.com

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین مهارت‌های ارتباط بین فردی بر افزایش سازگاری دانش آموزان بود. نتایج نشان داد بین مهارت‌های ارتباط بین فردی بر افزایش سازگاری دانش آموزان رابطه وجود دارد. مهارت‌های ارتباط بین فردی به مجموعه‌ای متوازی از مهارت‌های اجتماعی و رفتارهای انطباقی فراگرفته شده مربوط است که فرد را قادر می‌سازد، با افراد دیگر روابط متقابل مطلوب داشته باشد، واکنش‌های مثبت بروز بدهد و از رفتارهایی که پیامد منفی دارند، اجتناب ورزد در نتیجه بر توانایی فرد در مدیریت و کنترل شرایط آموزشی که در شرایط جدید با آن مواجه شده است، تأثیرگذار می‌باشد. یک فرد زمانی از سازگاری بهره مند است که بتواند میان خود و محیط اجتماعی اش رابطه سالم برقرار کند. محیط اجتماعی هم شامل خانواده، محل تحصیل، محیط کسب و کار و نظایر آن می‌باشد و اگر فردی نتواند با محیط خود به شیوه مطلوب رابطه برقرار کند، ناسازگار قلمداد می‌شود.

کلیدواژه‌ها: مهارت‌های ارتباط بین فردی، سازگاری، دانش آموزان.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

۱-مقدمه

سازگاری به عنوان مهم‌ترین نشانه‌های سلامت روان و از مباحثی است که در چند دهه اخیر توجه بسیاری را به خود جلب کرده است. منظور از سازگاری، رفتارها، واکنش‌های عاطفی و شناخت‌هایی است که مطلوب، انطباقی، مؤثر و یا سالم تلقی می‌شوند. اما ناسازگاری (یا آسیب روانی) به آن دسته از اعمال، عواطف و افکار اشاره دارد که نامطلوب، غیرانطباقی، نامؤثر و یا ناسالم به شمار می‌آیند. همچنین می‌توان گفت نگرش‌های فرد نسبت به دیگران، عادات اندیشیدن و شیوه‌های بیان آنها، رغبت‌ها، آرزوها، طرح و برنامه ریزی‌های او در زندگی و به طور کلی نگرش‌های وی نسبت به زندگی سازگاری کلی فرد را تشکیل می‌دهند (هیبارد و داویس، ۲۰۱۱). همچنین خانواده، نیز مهم‌ترین عامل در میان عوامل متعددی است که می‌توانند باعث تسهیل رشد افراد یا بازداری آن شوند. رشد در اوایل کودکی از طریق عوامل محیطی مانند خانواده، مراقبان، محیط اطراف و فرهنگ تحت تأثیر قرار می‌گیرد (گیاگازوگلو و همکاران، ۲۰۱۲). هر ساله، به علت فشارهای اقتصادی و اجتماعی، والدین، شمار زیادی از کودکان را در جامعه رها می‌کنند و رایجترین شکل مراقبت از کودکان طرد شده در سراسر جهان، مراقبت در مراکز بهزیستی است. مرگ والدین، مشکلات جسمانی و روانی، طلاق والدین، مشکلات خانوادگی و مالی، برخی از مهم‌ترین دلایل سپردن کودکان به پرورشگاه است (زیناه و همکاران، ۲۰۰۵). مطالعات نشان می‌دهد کودکانی که بخش اول زندگیشان را، در پرورشگاه‌ها یا خانواده‌های نامناسب می‌گذرانند، عمدتاً از محیط‌های حمایت‌کننده محروم هستند و بیشتر در معرض خطر مشکلات رفتاری شامل: بیش‌فعالی، پرخاشگری، رفتارهای ضداجتماعی و مشکلات هیجانی مانند اضطراب، افسردگی و عدم تنظیم هیجانی، و مشکلات جسمانی مانند: کم‌خونی، اختلالات دهان و دندان، و مشکلات پوستی قرار دارند (کیل، ۲۰۱۲). بگیان و همکاران، ۱۳۹۱؛ وکیلان و همکاران، ۱۳۹۰؛ بیات و همکاران، ۱۳۸۹). از سوی دیگر، کودکان پرورشگاهی به طور قابل ملاحظه‌ای در زمینه‌های رشدی به ویژه عملکرد در آزمون‌های رفتاری و هوش و قابلیت‌های گفتار در مقایسه با کودکان عادی پایینتر عمل می‌کنند. تأخیرها در رشد شناختی و سازگاری اجتماعی منجر به بروز مشکلات تحصیلی در سال‌های مدرسه برای این افراد می‌شود (اصلی پور و همکاران، ۱۳۹۲).

۲-ارتباط

کلمه ارتباط در زبان لاتین به معنای عمومی کردن یا به عبارت دیگر در معرض عموم قرار دادن است. یکی از نامداران دانش ارتباطات انسانس پرفسور دین بارنلوند چنین می‌نویسد ارتباط آنگونه که من بدان می‌نگرم کلمه‌ای است که بیانگر فراگرد ایجاد معنی است. ارتباط تفهیم، تفاهم و تسهیم تجارت ودانسته‌های خود است با دیگران (فرهنگی و همکاران، ۱۳۸۶). ارتباط عبارت است از «انتقال و تبادل اطلاعات، معانی و مفاهیم و احساس‌ها بین افراد با واسطه یا بی واسطه» (الوانی، ۱۳۸۷). ارتباط عبارت است از فرآیندی که بدان وسیله افراد در صدد برمی‌آیند در سایه مبادله پیام‌های نمادین به مفاهیم مشترک دست یابند (استونر و فریمن، ۱۳۸۵). ارتباط را به صورت‌های گوناگون تعریف می‌کنند:

الف) تبادل اطلاعات با استفاده از توانایی‌های انسانی یا رسانه‌های تکنولوژیکی

ب) مبادله عقاید و افکار یا قلمرو وسیع مبادله اندیشه‌های انسانی

ج) فراگرد دادن و رساندن اطلاعات (علاقه بند، ۱۳۸۴).

1-Hibbard & Davis

2- Giagazoglou

3- Zeanah

4- Keil

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

ارتباط یعنی فراگرد ارسال پیام از جانب فرستنده و دریافت و فهم آن را جانب گیرنده زمانی که پیام ارسالی توسط گیرنده و دریافت شده و وی منظور واقعی پیام را ادراک نماید ارتباط برقرار شده است (سید عباس زاده، ۱۳۸۶).

۳- اهمیت ارتباط

طی سال های گذشته ارتباط مورد تاکید و تأیید بسیاری از صاحب نظران قرار گرفته است. برخی ارتباط را به نام وسیله‌ای که موجبات پیوند افراد را در رسیدن به هدف‌های مشترک می‌شود می‌دانند. روان شناسان نیز به موضوع ارتباط از خود دل‌بستگی نشان داده‌اند. آن‌ها به مسائل انسانی در فرآیند ارتباط که از مرحله شروع و شکل‌گیری جا به جایی تا دریافت اطلاعات پدید می‌آید تاکید دارند. روان شناسان توجه خود را به بازدارنده‌هایی که در یک جریان خوب پدید می‌آید، به ویژه به مانع‌هایی که در ارتباط میان اشخاص پدیدار می‌شود، مغطوف می‌دارند. جامعه شناسان و نظریه پردازان اطلاعات و همچنین روان شناسان توجه خود را بر مطالعه شبکه‌های ارتباطی متمرکز کرده‌اند. اهمیت ارتباط در یک تلاش گروهی، مورد تاکید صاحب نظران است. در واقع ارتباط وسیله‌ای است که باعث پیوند افراد به منظور رسیدن به هدف‌های مشترک می‌شود. به راستی کارهای گروهی بدون ارتباط ناممکن است. روان شناسان نیز به اهمیت ارتباطات توجه خاصی دارند. آنان بر مسائل انسانی در فرآیند ارتباطی که از مرحله شروع و شکل‌گیری تا جابه جایی و دریافت اطلاعات پدید می‌آید، تاکید می‌ورزند (محمدی، ۱۳۸۷).

۴- فرآیند ارتباط

ارتباط در بردارنده این است که کی چی می‌گوید؟ به چه طریقی می‌گوید؟ برای چه کسی و با چه درجه‌ای از تأثیر پیام می‌فرستد، فرآیند ارتباط در بردارنده فرستنده است که پیام را از راه یک کانال ارتباطی معین به فرستنده می‌رساند (سرمدت، ۱۳۸۹). اجزای مختلف تشکیل دهنده فرایند ارتباط عبارتند از:

۱- منبع یا فرستنده پیام: منبع پیام آغازگر ارتباطات است. در یک سازمان منبع پیام کسی است که دارای اطلاعات، نیاز یا نوعی تمایل است و هدف وی این است که آن را به یک یا چند نفر برساند یا ابلاغ نماید.

۲- به رمز در آوردن پیام: به رمز در آوردن پیام زمانی انجام می‌شود که منبع پیام اطلاعات را به صورت یک رشته علامت یا نماد درآورد. به رمز در آوردن پیام از آن نظر لازم است که اطلاعات باید تنها بین یک نفر و نفر دیگری، از طریق علامت و نشانه مبادله شود.

۳- پیام: پیام اطلاعاتی است که منبع پیام آن را از نظر فیزیکی، به صورت رمز در می‌آورد. پیام ممکن است به هر شکل و صورتی باشد و فرد دیگری آن را تجربه و درک کند.

۴- کانال: کانال یا مجرای ارتباطی وسیله ایست برای ایجاد ارتباط بین فرستنده و گیرنده پیام (مثل وجود هوا برای صوت و کاغذ برای نامه) غالباً نمی‌توان آن را از پیام جدا کرد. برای اینکه ارتباط به صورت مناسب و با راندمانی بالا صورت گیرد، نوع کانال باید مناسب پیام باشد

۵- گیرنده پیام: گیرنده پیام شخصی است که اندام‌های حسی او احساس می‌کنند که پیام را دریافت کرده‌اند. امکان دارد تعداد زیادی گیرنده پیام وجود داشته باشد. مثل مواردی که یک یادداشت یا بخشنامه برای اعضای یک سازمان منتشر می‌شود. و امکان دارد گیرنده پیام یک نفر باشد، مثل موردی که کسی با همکار خود به صورت خصوصی درباره موضوعی بحث کند. ۶- از رمز خارج کردن پیام: از رمز خارج کردن پیام فرایندی است که بدان وسیله گیرنده، پیام را تفسیر می‌کند و آن را به صورت اطلاعات معنی دار در می‌آورد. آن یک فرایند دو مرحله‌ای است. گیرنده باید نخست پیام را بگیرد، سپس آن را تفسیر کند.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

۷- شلوغی یا سر و صدا: شلوغی یا سر و صدا عاملی است که موجب مخدوش شدن، ابهام یا اختلال در ارتباطات می‌شود. در هر مرحله‌ای از ارتباطات، شلوغی یا سر و صدا می‌تواند وجود داشته باشد.

۸- بازخور نمودن نتیجه: باز خور نمودن نتیجه مسیری دارد که در جهت عکس فرایند ارتباط است که در آن واکنش گیرنده پیام، به منبع پیام داده می‌شود (کاشفی، ۱۳۸۴).

۵-انواع روش‌های ارتباطی

با توجه به پیشرفت علوم و پیدایش تکنولوژی‌های نوین، هدف‌های ارتباطی، پیچیده‌تر شده و ناگزیر برای تحقق هدف‌های پیچیده، باید روش‌های گوناگون در فرآیند ارتباطات مورد توجه قرار گیرد که به طور مختصر به چند نمونه از این شیوه‌ها اشاره می‌کنیم:

۵-۱-ارتباط ارادی و غیرارادی

اگر ارتباط با طرح و برنامه ریزی قبلی حساب شده باشد، آن را ارتباط ارادی می‌گویند. اگر ارتباط بدون طرح و برنامه ریزی قبلی صورت گرفته باشد، ارتباط غیرارادی است.

۵-۲-ارتباط مستقیم و غیر مستقیم

ارتباط مستقیم ارتباطی است که بدون واسطه میان فرستنده و گیرنده پیام ایجاد می‌شود، اما ارتباط غیرمستقیم با واسطه است، چهره به چهره نیست و جنبه شخصی ندارد، زیرا معمولاً در چنین ارتباطی فرستنده و گیرنده پیام یکدیگر را نمی‌شناسد.

۵-۳-ارتباط رسمی و غیر رسمی

منظور از ارتباط، آن روش ارتباطی است که در سطح وسیع و مدر محیط‌های رسمی صورت می‌گیرد. ارتباطی که برای ابلاغ مصوبه‌ها و آیین نامه‌ها در سازمان ایجاد می‌شود، ارتباط رسمی است. ارتباط غیر رسمی، به آن نوع ارتباطی گفته می‌شود که بین دو نفر یا دو گروه عادی و دوستانه اتفاق می‌افتد. این نوع ارتباط اغلب صمیمانه‌تر و ژرف‌تر از ارتباط رسمی است (محمدی، ۱۳۸۷).

۶-مفهوم سازگاری

سازگاری با خود و محیط برای هر موجودی یک ضرورت حیاتی بشمار می‌آید. مفهوم سازگاری از زیست‌شناسی به حیطه مسائل روان‌شناسی وارد شده است. این مفهوم از اصطلاح سازش الگو گرفته است. درحالی‌که سازش، به مجموعه‌ی کوشش‌های غریزی و تکوینی که موجودات زنده برای سازگار شدن با محیط اعمال می‌کنند، اطلاق می‌شود. این فرآیند در انسان‌ها و به‌ویژه در عرصه‌ی مسائل اجتماعی، حاصل تلاش آگاهانه در انطباق و تعامل مناسب ویژگی‌های فردی و شخصیتی، با ماهیت موقعیت‌هایی است که فرد با آن مواجه می‌شود. مفهوم سازگاری در انسان‌ها، جریانی پویا و بدون انقطاع است چرا که از یک‌سو، نیازهای انسانی متنوع و دائماً در حال تغییر است و از سوی دیگر، اوضاع و احوال محیطی که در آن نیازهای یاد شده بایستی برآورده گردند متغیر و متفاوت است (یوسفی و همکاران، ۱۳۸۹).

سازگاری فرآیند پیوسته‌ای است که در آن تجارب یادگیری اجتماعی شخص، توانایی و مهارت‌هایی را فراهم می‌سازد که از آن طریق می‌توان به ارضای نیازها پرداخت. سازگاری مفهومی عام است که همه راهبردهای اداره کردن موقعیت‌های

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

تنیدگی ای زندگی، اعم از تهدیدات واقعی و غیرواقعی را شامل می‌گردد. هرگاه تعادل جسمی و روانی فرد به‌گونه‌ای دچار اختلال شود که ناخوشایندی به وی دست دهد؛ در این صورت اگر در به‌کارگیری سازوکارهای جدید موفق شود و مسئله را به نفع خود حل کند، فرآیند سازگاری ایجاد شده است (صدق پور و همکاران، ۱۳۸۹). سازگاری، هماهنگ ساختن رفتارها به منظور برآورده ساختن نیازهای محیطی است که غالباً مستلزم اصلاح تکانه‌ها، هیجانات یا نگرش‌ها است. در نقطه مقابل، ناسازگاری موقعیت ناخوشایندی است که در آن فرد از مهارت‌ها و توانایی‌های مناسب برخوردار نبوده و باعث به وجود آمدن مشکلات اضافی برای خود و دیگران می‌شود (امان الهی و همکاران، ۱۳۸۸).

سازگاری دانش‌آموزان یک امر چندوجهی است و دانش‌آموز باید طی فرایندهای انطباق با محیط آموزشی بتواند خود را با الزامات و شرایط آن منطبق سازد. سازگاری دانش‌آموزان دارای سه بعد سازگاری تحصیلی، اجتماعی و عاطفی می‌باشد (فرحبخش، ۱۳۹۰).

از نظر روانشناسی، سازگاری به معنای ایجاد هماهنگی و تعادل بین نیازهای شخصی و الزامات محیطی است. به عبارتی زمانی که فرد تلاش می‌کند از طریق تغییر خود، محیط یا دیگران به نوعی هارمونی در زندگی خود دست یابد درتلاش برای رسیدن به سازگاری می‌باشد (رابین و بایبی، ۱، ۲۰۰۹: ۱۰۰).

منظور از سازگاری، رفتارها، واکنش‌های عاطفی و شناخت‌هایی است که مطلوب، انطباقی، مؤثر و یا سالم تلقی می‌شوند. اما ناسازگاری (یا آسیب روانی) به آن دسته از اعمال، عواطف و افکاری اشاره دارد که نامطلوب، غیرانطباقی، نامؤثر و یا ناسالم به شمار می‌آیند. همچنین می‌توان گفت نگرش‌های فرد نسبت به دیگران، عادات اندیشیدن و شیوه‌های بیان آنها، رغبت‌ها، آرزوها، طرح و برنامه ریزی‌های او در زندگی و به‌طور کلی نگرش‌های وی نسبت به زندگی سازگاری کلی فرد را تشکیل می‌دهند (هیبارد و داویس، ۲۰۱۱: ۲).

روانشناسان نیز در مورد قدرت سازگاری به تعدادی عوامل شخصی موجود در افراد اشاره می‌کنند که مهمترین آنها عبارتند از:

- تسلط داشتن بر زندگی
 - داشتن خانواده، اقوام و دوستانی که از سوی آنها حمایت شوند
 - انعطاف پذیری
 - امیدواری
 - داشتن هدف (شاملو، ۱۳۸۷).
- یکی از ملاک‌های سازگاری این است، که وقتی سازگاری پایین می‌آید عملکرد فرد به دنبال آن نسبت به قبل پایین می‌آید (اخوان تفتی و ولی زاده، ۱۳۸۵).

سازگاری تحصیلی عبارت است از: توانایی دانش‌آموزان در مدیریت و کنترل شرایط آموزشی که در شرایط جدید با آن مواجه شده است. توان انطباق دانش‌آموز با مقررات، مطالب درسی، کسب شیوه یادگیری جدید، حضور در کلاس و برنامه مطالعه متناسب با دوره، مربوط به این بعد از سازگاری می‌گردد. همچنین ایجاد و حفظ انگیزه لازم برای بودن در مدرسه، هدفمندی تحصیلی، عدم دودلی نسبت به ارزشمندی مدرسه، انجام وظایف آموزشی، مطالعه منظم، حضور فعال در کلاس درس، تسلط بر مطالعه و یادگیری دروس، از ویژگی‌های این بعد از سازگاری است. این بعد سازگاری دارای چهار جنبه ذیل می‌باشد: انگیزشی، پشتکار، عملکرد و رضایت از محیط آموزشی می‌باشد.

1- Rubin & Babbie

2-Hibbard & Davis

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

تأنی (۲۰۰۲) سازگاری تحصیلی را توانایی فرد برای کنار آمدن با تقاضاهای تحصیلی و فعالیت‌های مدرسه و سازگاری هیجانی را فرآیند سازگاری فرد با احساسات و عواطف خود تعریف می‌کنند (به نقل از حاجی شمسایی و همکاران، ۱۳۹۳). ناسازگاری و مشکلات انضباطی دانش آموزان از جمله عواملی است که این فرآیند را با مشکل روبه‌رو می‌کند به اعتقاد بیجورکلاند و رهلینگ (۲۰۱۰) مهم‌ترین نگرانی در مدارس امروزی، ناسازگاری کلاسی است. دانش آموزان در مدرسه مسائل متعدد مرتبط با سازگاری را تجربه می‌کنند (به نقل از جر ۳، ۲۰۱۵). از نظر مربیان مدرسه، کنترل و نظارت دانش آموزان یک امر ضروری است که به منظور جلوگیری از آشفتگی و بی‌نظمی انجام می‌شود (سلیمانی و خاکساری، ۱۳۸۷). بدرفتاری و ناسازگاری دانش آموزان کل فرایند آموزش و یادگیری را تحت تأثیر قرار می‌دهد و با اشکال مواجه می‌کند. تعدیل پرخاشگری و رفتارهای آشفته کلاسی که جنبه مهم ناسازگاری است (حاجی شمسایی و همکاران، ۱۳۹۳).

۷- بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین مهارت‌های ارتباط بین فردی بر افزایش سازگاری دانش آموزان بود. نتایج نشان داد بین مهارت‌های ارتباط بین فردی بر افزایش سازگاری دانش آموزان رابطه وجود دارد. مهارت‌های ارتباط بین فردی به مجموعه‌ای متوازی از مهارت‌های اجتماعی و رفتارهای انطباقی فراگرفته شده مربوط است که فرد را قادر می‌سازد، با افراد دیگر روابط متقابل مطلوب داشته باشد، واکنش‌های مثبت بروز بدهد و از رفتارهایی که پیامد منفی دارند، اجتناب ورزد در نتیجه بر توانایی فرد در مدیریت و کنترل شرایط آموزشی که در شرایط جدید با آن مواجه شده است، تأثیرگذار می‌باشد. یک فرد زمانی از سازگاری بهره مند است که بتواند میان خود و محیط اجتماعی اش رابطه سالم برقرار کند. محیط اجتماعی هم شامل خانواده، محل تحصیل، محیط کسب و کار و نظایر آن می‌باشد و اگر فردی نتواند با محیط خود به شیوه مطلوب رابطه برقرار کند، ناسازگار قلمداد می‌شود.

منابع

۱. اخوان تفتی م، ولی زاده ز، ۱۳۸۵، مقایسه سلامت روان و عملکرد تحصیلی دانشجویان دانشگاه تهران در ابتدای و انتهای دوره دانشگاه، پژوهش‌های تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، شماره (۷)، ۱۶-۲
۲. استونر ج، ادوارد ف، ۱۳۸۷، مدیریت، سیدمحمد اعرابی و علی پارساییان، تهران، مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی.
۳. اصلی پور ع، کافی م، خسروجاوید م، فخری محمد ک، ۱۳۹۲، مقایسه ی ویژگی‌های روان شناختی دانش آموزان پرورشگاهی و ساکن در خانواده بر اساس آزمون اندریافت کودکان، مجله ی روان شناسی مدرسه، دوره ۲، شماره ۱، ۶-۲۲
۴. امان الهی ع، عطاری ع، خجسته مهر ر، ۱۳۸۸، بررسی رابطه عملکرد خانواده و جو روانی اجتماعی کلاس با ناسازگاری در بین دانش آموزان سال اول دبیرستان شهر اهواز، تازه ها و پژوهش‌های مشاوره، شماره ۳۰، دوره ۸، ۶۱-۸۱،
۵. بگیان کولسه مرز م ج، درتاج ف، محمدامینی م، ۱۳۹۱، مقایسه ناگویی خلقی و کنترل عواطف در مادران دانش آموزان با و بدون ناتوانی یادگیری، مجله ی ناتوانی یادگیری، ۲(۶)، ۱۹-۲
۶. بیات م، نظری م، شاهسواری آ، میری م، نادری فر م، ۱۳۸۹، اختلالات جسمی کودکان ۷ تا ۱۱ ساله ساکن مراکز نگهداری شبانه روزی تهران، نشریه ی پرستاری ایران، ۲۳(۶۳)، ۸-۱۷

1 - Tanyi

2 - Bjorklund and Rehling

3 - Jere

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

۷. حاج شمسایی م، کارشکی ح، امین یزدی س ا، ۱۳۹۳، آزمون مدل نقش میانجی گرانه‌ی خودتنظیمی در رابطه ی بین جو روانی اجتماعی کلاس و ناسازگاری کلاسی دانش آموزان دوره‌ی راهنمایی، مجله ی روان شناسی مدرسه، دوره ۳، شماره ۳، ۲۱-۳۷
۸. زارعی ح ع، میرهاشمی م، پاشا شریفی ح، ۱۳۹۱، ارتباط سبک های تفکر با سازگاری تحصیلی، مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، ۱۶۶-۱۶۰
۹. سرمست ب، ۱۳۸۹، مهارت های ارتباطی در سازمان، نشریه کار و جامعه، شماره ۱۲۳ و ۱۲۴
۱۰. سید عباس زاده م م، ۱۳۸۵، کلیات مدیریت آموزشی، ارومیه: انتشارات دانشگاه ارومیه
۱۱. شاملو س، ۱۳۸۷، بهداشت روانی، تهران: انتشارات رشد.
۱۲. صدقیپور ص، اسدی ب، میری م، ۱۳۸۹، رابطه نیازهای بنیادین و حمایت اجتماعی در سازگاری آموزشی، اجتماعی و عاطفی دانش آموزان، مجله روانشناسی، سال چهاردهم، شماره ۴، ۵۶-۷۲.
۱۳. علاقه بند ع، ۱۳۸۴، مقدمات مدیریت آموزشی، دانشگاه پیام نور، تهران.
۱۴. فرحبخش ک، ۱۳۹۰، تهیه آزمون سازگاری دانشجویان (اسد)، و تعیین پایایی، روایی و تعیین هنجار آن، فصلنامه اندازه گیری تربیتی، شماره ۶، سال دوم، ۲۳-۴۵
۱۵. محمدی م، ۱۳۸۷، اصول و مبانی سازمان، مدیریت و سرپرستی، تهران: نشر رامین
۱۶. نوری ر، پیروی ح، ۱۳۸۶، راهنمایی برای سازگاری با زندگی دانشجویی: ویژه دانشجویان ورودی جدید، تهران: انتشارات پارسا.
۱۷. هارجی، اون، ساندرز، کریستین و دیکسون، دیوید، ۱۳۸۷، مهارتهای اجتماعی در ارتباطات میان فردی، تهران: رشد.
۱۸. الوانی م، ۱۳۸۷، مدیریت عمومی، تهران، نشر نی
۱۹. وکیلان ک، عرب سلمانی م، کرامت ا، ۱۳۹۰، بررسی شیوع آنمی در کودکان پرورشگاهی و ارتباط آن با متغیرهای دموگرافیک آنان، پژوهش پرستاری، شماره ۲۳، دوره ۶، ۵۷-۵۱
۲۰. یوسفی ب، حسنی ز، طهماسبی ر، ۱۳۸۹، بررسی عوامل مرتبط با سطح سازگاری دانشجویان رشته تربیت بدنی ایران، مجله پژوهش در علوم ورزشی، شماره (۲۶)، ۲۶-۱۳
21. Giagazoglou P, Kouliousi CH, Sidiropoulou M, Fahantidou A, 2012, The effect of institutionalization on psychomotor development of preschool aged children, Research in Developmental Disabilities, 33, 964- 970
22. Hibbard DR, Davis KL, 2011, Perfectionism and Psychological Adjustment among College Students: Does Educational context matter? North American, Journal of Psychology, 13 (2): 187-200
23. Hurtado S, Eagan M K, Tran MC, 2011, "We Do Science Here": Underrepresented Students' Interactions with Faculty in Different College Contexts, , Journal Soc Issues, 67(3), 553-579.
24. Jere N, 2015, Student teachers perception of incivility: the case of a college of education in north-central nigiria, European Scientific, 11(25), 54-69.
25. Keil M, 2012, A Prospective Study of Growth and Development of Children Recently Adopted From Orphanage Care, Pediatric Endocrinology Nursing society
26. Rubin A, Babbie EA, 2009, Research Methods for Social Work, Thomson Brooks/Cole. Belmont, Calif: US. PP. 1-679